

Barcelona 14 de Gener de 1953

Lr. En Emili Vendrell

Caritat

Volpant i distingit amic:

Volia assistir a la funció de començament amb el Teatre i ahir nit i voreix tenir i assistir-me en sentrte per mitjà de la Radio Associació de Catalunya, i sort encara fa qu'et voreix sentit molt bé i amb moltes facultats, les tres, que donaven joia de sentrte.

Molt hem va contrariar, el no poder assistir al Teatre Calderón, però per altre cantó, el fet de no haver trobat localitat, hem va donar alegria i fran. Doncs aixís es va constatar, que Catalunya encara vibra i si el dit Teatre, hagués sigut vint vegades més gran també l'hauríem omplert i s'hauria demostrat ben palesament que la teua obra, ha sigut fructífera com fa i hauria demostrat en aquella nit insubornable qu'en el Teatre Juvol, retornat de ben poc, tu a la Patria, et rebien amb aquelles ovacions tant clamoroses, i que no prosperint cap crit, tots els que varem tenir la sort d'assistir-hi, sentíem com les nostres veus, amb tot i restar mudes lloraven a la nostra Patria.

Ahir també i més fort que mai, nosaltres la meua muller i jo, fortament emocionats des de la nostra llar, recordàvem, molts moments

2/ de la nostra joventut, qui els habíem passat junts, acompanyats del meu indubtable Pare, qui al Cel sia, el qual sentia per tu una ben ferma estimació, i et deprimia arreu, sentint un orfoll i acompanyat com si fossis un fill més dels seus.

Et recordes bon amic, l'aquella gran diada de l'any 1918 en qu'és bençhin, la senyora de l'Orfó de Sant Pere i forells? Hi era aquella gran Patrici, el nostre mai gran plevat Mestre En Lluis Millet, que Déu el tingui a la flor!.

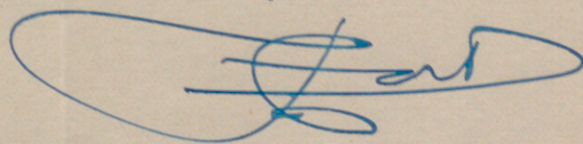
Et recordes de l'excursió a Perpinyà, al voltant del viquí també l'anyorat Mestre Mores i també hi assistia el gran Català i Francesc el Mariscal Jofre. Cuentes i cuntes dats podrem recordar i totes elles plenes de bells records i emocionants anècdotes.

El no haberte pogut abraçar ahir, diada del teu aniversari, he cregut que tenia de fete present la meua adhesió i veig encara al saber, avui per casualitat, qui el dia de la Puríssima vares llegir el Orfó uns capítols d'un llibre teu en el que fas història de tota la teua actiuació artística i patriòtica i en un d'ells, amb tota emoció recordes a la meua germana Carme, aquella rosa que Déu valgué collir per el jardí del Cel, el dia de St Joan de l'any 1914.

3/ Molt agraït, bon amic Vendrell, el meu Pare i la
meua germana des del Cel, també t'agrahiran el
ten bon recort, els com qui estimaven amb tot el
cor el nostre Orfeó Català, amb tot i per els anys del
seu traspatí, continuen essent socis de l'Orfeó ja
que el meu volgut Pare, el dia abans de deixar aquesta
terra va demanar-me que continués returant anyal-
ment el títol de soci de tots dos i aixís ho faix
no solament per seguir la seva voluntat, si no
per que aixís compleixi amb un deure envers
la Patria.

Et desitja amic Vendrell, molts anys
de vida per a poder seguir oferint les
teves cançons, aquelles que obren dyscuris les
portes dintre de l'anima, a la nostra Catalunya
que Ella, que és tant amorosa te les agrahirà.

Ben teu com sempre.

E/C. Josep Fort Montois

Calvet 47-3-3.